

δημόσια δήλωση
ολικής άρνησης
στράτευσης

Σύμφωνα με την 21/97/ΕΔΥΕΘΑ/ΓΕΣ/ΔΣΛ καλούμαι να καταταγώ στον επίσημο δολοφονικό μηχανισμό του ελληνικού κράτους, στον ελληνικό στρατό.

Αρνούμαι συνειδητά να υπηρετήσω στον ελληνικό στρατό, αλλά και σε οποιονδήποτε άλλο στρατό, γιατί καθένα από αυτά που προωθεί και πρεσβεύει, είναι και από ένα κομμάτι στο φηφιδωτό της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Η έννοια του έθνους, στην οποία ο στρατός βασίζει την ύπαρξή του, και φυσικά προωθεί, είναι αυτή που πρέπει να αδερφοποιεί τον εργάτη και το αφεντικό, τον μαθητή και τον δάσκαλο, τη γυναίκα και τον βιαστή, τον εξεγερμένο και το όργανο καταστολής, τον φυλακισμένο και τον δεσμοφύλακα, που έτυχε να γεννηθούν στην ίδια περιοχή του πλανήτη. Είναι ο μύθος της κοινής "ταυτότητας" που κατασκευάστηκε και διατηρείται από τους ιδεολόγους του αστισμού και τους δολοφόνους του κράτους. Όπλα τους, η παραχάραξη της ιστορίας και η ιδεολογική σφυρηλάτηση, παράλληλα με επιχειρήσεις "εθνοκάθαρσης"-εξόντωσης κοινωνικών κομματιών που δεν θέλησαν να υιοθετήσουν τα "κοινά" πολιτικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Και είναι η "αναγκαιότητα" "οργάνωσης" αυτών των "κοινών", και υπεράσπισής τους απέναντι σε κάποιον προαιώνιο "εθνικό" εχθρό, που επιτρέπει στους "ομοεθνείς" εχθρούς της ελευθερίας (κράτος και κεφάλαιο), να αυτοανακηρυχθούν προστάτες της. Προστατεύοντας έτσι τα δικά τους "εθνικά" συμφέροντα με όλους τους μηχανισμούς που διαθέτουν.

Ο ελληνικός στρατός ως ο κυριότερος ένοπλος μηχανισμός του ελληνικού κράτους, είναι αυτός που υπερασπίζει τα εκάστοτε ελληνικά "εθνικά" συμφέροντα... με πολέμους υπεράσπισης ή επέκτασης της ζώνης αποκλειστικής επιρροής και εκμετάλλευσης, με ειρηνευτικά σώματα κατοχής στη ρουάντα, στον περσικό, στο κόσοβο, στην αλβανία, στη βοσνία κ.α., με δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα, με σπάσιμο απεργιών, με "εθνικές" ή πολιτικές εκκαθαρίσεις, με καταστολή σε εξεγερμένους... και με άλλους "εθνικά" αποδεκτούς τρόπους.

Με την πειθαρχική κτηνωδία προσπαθεί να τσακίσει ό,τι έχει μείνει όρθιο από την οικογένεια και το σχολείο. Να αποδομήσει την προσωπικότητα και να την ξαναχτίσει με όρους καθυπόταξης. Να κατασκευάσει πειθήνιους και ικανούς στρατιώτες (δολοφόνους πρόθυμους να σκοτωθούν), χρήσιμους στον καιρό της ένοπλης υπεράσπισης των "εθνικών" συμφερόντων της άρχουσας τάξης, εντός ή εκτός συνόρων. Να κατασκευάσει ανθρώπους που θα δέχονται τα όρια και τους ρόλους που τους επιβάλλονται, χρήσιμους στον καιρό της επίθεσης στην κοινωνική βάση στο όνομα της "εθνικής" οικονομίας και της πολιτειακής σταθερότητας.

Η συνταγή είναι απλή: όσο πιο στερημένο και εξαντλημένο είναι το σώμα και το μυαλό και όσο πιο απομονωμένα είναι τα άτομα απέναντι στον όγκο της στρατιωτικής εξουσίας, τόσο πιο εύκολα υποτάσσονται. Τα άτομα μαντρωμένα στον απόλυτα ελέγξιμο χώρο του στρατοπέδου, ενταγμένα σε κάθετες ιεραρχικές δομές, με εμφανίσεις ομοιόμορφες και πλαισιωμένα από αυστηρούς κανόνες στερήσεις και καταναγκασμούς "εκπαιδούνται" στην υποταγή. Η κατάταξη σε κάθετες ιεραρχικές δομές διαχωρίζει σε "άνωτερους" και "κατώτερους" και έτσι δημιουργεί και νομιμοποιεί τις εξουσιαστικές σχέσεις ενώ παράλληλα κατακερματίζει την κοινωνία του στρατοπέδου περιορίζοντας τις οριζόντιες σχέσεις ανάμεσα στους ομόβαθμους. Οι μόνες σχέσεις που μπορεί και πρέπει να έχει ο φαντάρος στη διάρκεια της ημέρας είναι οι σχέσεις εξουσίας με τους "άνωτερους" του. Η ομοιομορφία, τα εθνικιστικά συνθήματα και η διαταξική σύνθεση του στρατεύματος προωθούν την ψευδαίσθηση της "εθνικής" ενότητας. Ο φαλλοκρατισμός και ο σεξισμός ευδοκιμούν στην σεξουαλική μιζέρια του στρατοπέδου, δημιουργώντας μια ψευδοσυνείδηση ανωτερότητας απέναντι στις γυναίκες που τις μετατρέπει στα μυαλά των αντρών σε θηλυκά αντικείμενα αναπαραγωγής και ηδονής. Η μιζέρια αυτή όχι μόνο μετουσιώνεται σε "αντριλίμι" αλλά αποτελεί και ένα πεδίο ενοποίησης μεταξύ του "αντρικού" πληθυσμού και συνηγορεί στην παγίωση των σχέσεων εξουσίας μέσα και έξω από το στρατόπεδο.

Ως άνθρωπος που αρνείται να εξουσιάζει και να εξουσιάζεται δεν θα γίνω με κανέναν τρόπο όπλο στα χέρια αυτών που η ύπαρξή τους είναι συνυφασμένη με την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Δεν θα στραφώ ενάντια στους κολασμένους που έτυχε να γεννηθούν υπό την ηγεμονία μιας άλλης κάστας εξουσιοφρενών καταπατητών της ελευθερίας.

Δεν θα πολεμήσω υπερασπίζοντας φαιδρές έννοιες όπως το "έθνος" και η "πατρίδα", που το μόνο που έχουν να προσφέρουν είναι διαχωρισμούς και αλληλοσφαγές μεταξύ των καταπιεσμένων.

Δεν θα υπερασπιστώ τους πλαστούς διαχωρισμούς και τα πρότυπα που ο στρατός διαχέει μέσα στο κοινωνικό σώμα με σκοπό την νομιμοποίηση των σχέσεων εξουσίας και καταπίεσης.

Ο μόνος πραγματικός διαχωρισμός είναι αυτός ανάμεσα στην εξουσία και την ελευθερία.

Ο μόνος πόλεμος στον οποίο συμμετέχω είναι ο κοινωνικός και ταξικός.

Στα πλαίσια του ευρύτερου αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και της αλληλεγγύης σε όσους αντιστέκονται, δηλώνω ολική άρνηση στράτευσης. Δεν θα ακολουθήσω τον δρόμο της προσωπικής παθητικής "αντίστασης" του "τρελόχαρτου" και δεν δέχομαι οποιαδήποτε μορφή "κοινωνικής" θητείας, γιατί με αυτόν τον τρόπο δεν θα προσφέρω στην κοινωνία αλλά στον εχθρό της.

Στρατός Μωυσής

Ιανουάριος 2000